

W sercu wiary chrześcijańskiej istnieją imiona, które nie są jedynie etykietami, lecz prawdziwymi objawieniami. Jednym z nich jest „Chrystus”. To nie jest nazwisko ani honorowy tytuł bez treści: to wyznanie wiary, synteza całej misji Jezusa Chrystusa oraz klucz do zrozumienia, kim On jest... i kim my jesteśmy powołani być.

W tym artykule chcemy spokojnie, głęboko i w sposób przystępny wejść w to pytanie: **dlaczego Syn Boży, który stał się człowiekiem, jest również nazywany Chrystusem?** Zobaczmy także, jak ta prawda — która może wydawać się teoretyczna — ma bardzo konkretne konsekwencje dla naszego życia dzisiaj.

1. Znaczenie słowa „Chrystus”: Namaszczony przez Boga

Słowo „Chrystus” pochodzi z greckiego *Christós* i oznacza „**Namaszczony**”. Jest tłumaczeniem hebrajskiego terminu *Mesjasz* (*Mashiach*). Kiedy więc mówimy „Jezus Chrystus”, dosłownie wyznajemy:

„*Jezus, Namaszczony przez Boga*”

Co jednak oznacza bycie „namaszczonym”?

W Starym Testamencie namaszczenie olejem było widzialnym znakiem Bożego wybrania. Nie był to pusty symbol: oznaczało, że Bóg **poświęca daną osobę do określonej misji** i udziela jej swojej łaski, aby mogła ją wypełnić.

2. Namaszczenie w Starym Testamencie: królowie, kapłani i prorocy

W historii Izraela trzy rodzaje osób były namaszczone:

1. Królowie

Byli namaszczeni, aby rządzić ludem w imieniu Boga. Na przykład król Dawid został namaszczonej przez proroka Samuela.

2. Kapłani

Byli konsekrowani, aby składać ofiary i pośredniczyć między Bogiem a ludem. Kapłan Aaron jest klasycznym przykładem.

3. Prorocy

Choć nie zawsze olejem, byli „namaszczeni” duchowo, aby głosić Słowo Boże. Pomyślmy o Izajaszu czy Jeremiaszu.

3. Jezus Chrystus: doskonały i ostateczny Namaszczony

Tu znajduje się punkt centralny: **Jezus Chrystus nie jest jednym z wielu namaszczonych... On jest Namaszczonym w pełnym i najwyższym sensie.**

Nie wypełnia tylko jednej z tych funkcji, lecz wszystkie trzy jednocześnie — w sposób doskonały i ostateczny:

✦ Chrystus Król

Nie rządzi siłą polityczną, lecz boskim autorytetem i miłością ofiarną. Jego królestwo nie jest z tego świata, a jednak przemienia świat od wewnątrz.

| *„Królestwo moje nie jest z tego świata” (J 18,36)*

✦ Chrystus Kapłan

Nie składa zewnętrznych ofiar: **składa samego siebie.** Jest jednocześnie kapłanem i ofiarą.

Dlaczego Syn Boży, który stał się człowiekiem, jest również nazywany Chrystusem? | 3

„Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka” (Hbr 5,6)

✦ Chrystus Prorok

Nie tylko przekazuje Słowo Boże: **On jest Słowem, które stało się ciałem.**

„A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas” (J 1,14)

4. Inne namaszczenie: nie cielesne, lecz boskie

Wchodzimy tu w bardzo głęboką prawdę teologiczną:

Namaszczenie Jezusa Chrystusa nie było cielesne, lecz duchowe i boskie.

W przeciwieństwie do dawnych królów czy kapłanów, Jezus nie został namaszczony widzialnym olejem. Dlaczego?

Ponieważ w Nim mieszka cała pełnia Boga:

„W Nim mieszka cieleśnie cała Pełnia Bóstwa” (Kol 2,9)

Oznacza to, że Jego „namaszczenie” nie jest znakiem zewnętrznym, lecz absolutną rzeczywistością wewnętrzną:

Jezus jest całkowicie konsekrowany, ponieważ jest Bogiem, który stał się człowiekiem.

Jego człowieczeństwo jest całkowicie przeniknięte boskością. Nie potrzebuje znaku: **On jest rzeczywistością, którą zapowiadały znaki.**

5. Chrystus: wypełnienie wszystkich obietnic

Przez wieki lud Izraela oczekiwał Mesjasza. Ta nadzieja przenika całe Pismo Święte.

Prorocy zapowiadali Namaszczonego, który przyniesie zbawienie:

„*Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił...*” (Iz 61,1)

Jezus odnosi te słowa do siebie w synagodze:

„*Dziś spełniły się te słowa Pisma, które słyszeliście*” (Łk 4,21)

To znaczy:

Jezus nie tylko mówi o Chrystusie... On jest oczekiwanym Chrystusem.

6. Znaczenie teologiczne: dlaczego ten tytuł jest tak ważny?

Nazywanie Jezusa „Chrystusem” nie jest czymś opcjonalnym. Jest istotą wiary chrześcijańskiej.

Zaprzeczyć, że Jezus jest Chrystusem, to zaprzeczyć Jego misji i tożsamości. Dlatego wyznanie wiary Piotra jest tak centralne:

„*Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego*” (Mt 16,16)

W tym zdaniu zawiera się całe chrześcijaństwo.

7. Zastosowanie praktyczne: co to znaczy dla ciebie, że Jezus jest Chrystusem?

Ta prawda nie jest tylko do studiowania. Jest do życia.

1. Chrystus jest twoim Królem

Oznacza to pozwolić Mu rządzić twoim życiem: twoimi decyzjami, priorytetami i wartościami.

Konkretne pytanie:

Kto naprawdę rządzi twoim życiem?

2. Chrystus jest twoim Kapłanem

On nieustannie wstawia się za tobą. Nie jesteś sam przed Bogiem.

Zastosowanie:

Zwracaj się do Niego w modlitwie. Zaufaj Jego miłosierdziu.

3. Chrystus jest twoim Prorokiem

On nadal mówi do ciebie dzisiaj: w Piśmie Świętym, w Kościele i w twoim sumieniu.

Zastosowanie:

Słuchaj Jego głosu. Poświęcaj czas na Ewangelię.

8. Wezwanie na dziś: żyć jako namaszczeni

Oto coś pięknego i często niedocenianego:

Dlaczego Syn Boży, który stał się człowiekiem, jest również nazywany Chrystusem? | 6

Przez chrzest **ty także uczestniczysz w namaszczeniu Chrystusa.**

W pewnym sensie jesteś:

- kapłanem (ofiarujesz swoje życie Bogu),
- prorokiem (świadczysz o prawdzie),
- królem (panujesz nad grzechem i służysz innym).

W świecie naznaczonym zamętem, relatywizmem i utratą sensu ta tożsamość jest bardziej potrzebna niż kiedykolwiek.

9. Zakończenie: Chrystus centrum historii... i twojego życia

Mówić, że Jezus jest Chrystusem, to nie powtarzać starej formuły. To wyznawać, że:

- Bóg działał w historii,
- wypełnił swoje obietnice,
- i nadal działa dziś w twoim życiu.

Chrystus nie jest tylko postacią z przeszłości.
Jest żywym, obecnym i bliskim Namaszczonym.

A najważniejsze pytanie nie brzmi tylko:
dlaczego nazywa się Chrystusem?

Ale raczej:

jakie miejsce zajmuje Chrystus w twoim życiu?

Zakończenie duchowe

Może dziś jest dobry moment, aby uczynić wyznanie wiary Piotra swoim własnym — nie tylko słowami, ale sercem:

„Panie, Ty jesteś Chrystusem...”

Dlaczego Syn Boży, który stał się człowiekiem, jest również nazywany Chrystusem? | 7

*Namaszczonym Boga,
sensem mojego życia,
moim Królem, Kapłanem i Prorokiem.”*

I od tego momentu rozpocząć — lub rozpocząć na nowo — bardziej świadomą, głębszą i autentyczną drogę wiary.